

Neony

Adam Mišík

Snad smíříš se s tím,
že žárlím a sám
už nedovedu po nocích se toulat.

Mé já je teď tvým,
dík nám dneska vím,
co je důvěra a nekonečnej soulad.

Jdem září neonů,
máš příchut' citrónů.

K zemi se snášíš,
opouštíš souhvězdí.
S lehkostí v krocích
přinášíš noci
svítání.

Zábrany ztrácíš,
vesmír nám závidí.
Komety v bříše
probouzí tiše
líbání.
Ve mně se ztrácíš.

Jen zůstaň dál svou,
tak dokonalou.
Mě nenapadá nic, co bych rád změnil.

Sviť dál černou tmou,
ten žár v sobě máš,
tvůj úsměv moje písňě okořenil.

Jdem září neonů,
máš příchut' citrónů.

K zemi se snášíš,
opouštíš souhvězdí.
S lehkostí v krocích
přinášíš noci
svítání.

Zábrany ztrácíš,
vesmír nám závidí.
Komety v bříše
probouzí tiše
líbání.

Sviť mi tmou,
zůstaň svou,
sviť mi tmou,
zůstaň mou

K zemi se snášíš,
opouštíš souhvězdí.
S lehkostí v krocích
přinášíš noci
svítání.

Zábrany ztrácíš,
vesmír nám závidí.
Kometry v břicho
probouzí tiše
lábání.

Zůstaň svou,
sviť mi tmou,
zůstaň svou-ou-ou,
já neumím bejt sám.

Co tě znám,
všechno mám,
všechno září, splývá,
s láskou kráčím vstříc
neonům.